

## POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie ze skargi V. M. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 22 października 2009 r., wydanego w sprawie z wniosku „C. – W.” Spółki z o.o. z siedzibą w K.

przy uczestnictwie V. M.

o wyjawienie majątku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 maja 2011 r.,

- 1) odrzuca skargę;
- 2) przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego adwokatowi M. G. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) powiększoną o podatek od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Uzasadnienie

Uczestniczka postępowania V. M. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 22 października 2009 r., którym oddalono jej zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 19 stycznia 2009 r., nakazujące jej złożenie wykazu majątku i przyrzeczenia, że wykaz jest prawdziwy oraz zupełny i nie zataiła żadnych składników swojego majątku. Podała, że orzeczenie to wyrządza jej szkodę, a podstawą skargi stanowią przepisy art. 86, 87 § 2, 89 w związku z art. 379 pkt 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przewidziane w art. 424<sup>5</sup> § 1 k.p.c. wymagania, jakim powinna odpowiadać skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem, mają szczególny charakter i traktowane są jako warunki konstrukcyjne. Oznacza to, że pismo stanowiące skargę musi zawierać kumulatywnie wszystkie te niezależne od siebie elementy, ponieważ każdy z nich spełnia inne funkcje i cele. Do tych wymagań zaliczone zostało, objęte art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 4 k.p.c., uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy. Fakt wyrządzenia szkody jest wstępnym warunkiem postępowania wywołanego skargą, jego przyczyną, a zatem należy wyjaśnić go, poprzez uprawdopodobnienie, na samym początku. Prowadzenie postępowania mimo niezaistnienia szkody jest pozbawione racji, bo nie zmierzałoby do celu, którym jest uzyskanie odszkodowania od Skarbu Państwa. Wiąże się to z merytorycznym aspektem skargi, nawiązującym do, objętych art. 417<sup>1</sup> § 2 k.c., przesłanek odszkodowawczej odpowiedzialności Skarbu Państwa, który jest przyczyną unormowania procesowego. Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody polega na przedstawieniu, w ramach wyodrębnionego wywodu, że szkoda została wyrządzona w określonym czasie i wysokości (rodzaju i rozmiarze) oraz związku przyczynowego z wydaniem orzeczenia uważanego za niezgodne z prawem. W tym celu skarżący powinien przedstawić fakty, dowody i inne środki, które nie muszą dochowywać wymagań przewidzianych przepisami regulującymi postępowanie dowodowe, co pozwoli, przy uwzględnieniu zasad logiki

i doświadczenia życiowego, na stwierdzenie istnienia szkody będącej następstwem skarżonego orzeczenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006/7-8, poz. 14; z dnia 7 kwietnia 2010 r., II BP 15/09, niepubl.; z dnia 17 sierpnia 2010 r., I CNP 35/10, niepubl.). Skarga, która nie czyni zadość tym wymaganiom dotknięta jest istotnym oraz nienaprawialnym brakiem i podlega odrzuceniu a limie, stosownie do art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c. Skarżąca poza stwierdzeniem, że wymienione orzeczenie wyrządza jej szkodę nie określiła żadnych, spośród wymienionych warunków, których ocena mogłaby prowadzić do przyjęcia, że rzeczywiście doznała ona uszczerbku majątkowego.

Z powyższych względów należało odrzucić skargę na podstawie art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c. O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu orzeczono w oparciu o art. 29 ust.1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188 ze zm.) i § 13 ust. 5 pkt 1 oraz § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).